

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni

Aasiaat 15.juni 2018

UKA 2018/150

I medfør af § 36 i Forretningsordenen for Inatsisartut, fremsætter jeg følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om hvordan vi her i landet kan forbedre og udvikle idrætten? Hvad kan vi gøre for at øge frekvensen af de turneringer der finder sted her i landet for at udvikle vore landshold?

(Medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit)

Ludomani, alkoholmisbrug og narkomani er de tungeste socialeudfordringer vi har.

Da vi i større eller mindre grad har fået viden om hvorfor man ender som alkoholiker og narkoman og ikke mindst har viden omkring de vilkår som børn af misbrugere har under deres opvækst, vil jeg ikke komme ind på disse.

Men hvis vi skal bekæmpe misbrugsproblematikken bredt, er en ting sikker; vi skal udvide og styrke oplysnings- og forebyggelsesindsatsen frem for at arbejde udelukkende på baggrund af forbudspolitik.

Manglende aktivitetsmuligheder og mangel på steder man kan komme til, er med til at øge chancerne for at ende i misbrug og dette må vi bekæmpe ved hjælp af idræt og kultur.

I andre lande, for eksempel Island, har man gode erfaringer om at benytte idræt i kampen mod aktivitetsmuligheder samt narkomani og alkoholisme.

Desværre forholder det sig sådan i vort land, at børn og unge mister interessen for idrætten når de indtræder i de voksnes rækker. Det har vi masser af erfaringer fra. Vi ser tit at børn og unge, som er bedre end nogensinde før stopper med at dyrke idræt og falder i for fristelser. Dette er både ærgerligt og beklageligt.

Hvordan går det med vore konkurrenter i andre lande? I andre lande er der turneringer året rundt. Derfor er der godt gang i idrætten i andre lande og der er en stor interesse, selv når man allerede er blevet voksen.

Som bekendt skete der noget her i sommer som vi aldrig nogensinde vil glemme, da vores håndboldlandshold her i Nuuk deltog i kvalifikationen til VM i håndbold som også kaldes PAN AM mesterskaber.

Det var en stærk og spændende oplevelse som vi kunne tænke os at skete igen. Vi var lige ved at kvalificere os til VM i håndbold.

Dengang stod vi samlet som folk og netop dette gjorde at det var en stærk følelsesmæssig oplevelse.

Hvis vores håndboldspillere skal blive bedre og blive i stand til kunne måle sig håndboldspillere fra andre lande, så skal vi også indføre en turneringsmetode der hedder final four her i landet – både for mænd og kvinder.

Det er ikke kun håndboldspillere men også andre idrætsforeninger der bør have sådanne turneringsformer.

Vore futsalhold, Tae Kwon-Do kæmpere, badmintonspillere, bordtennisspillere, langrend løbere, og andre skisportudøvere m.v. bør have sådanne muligheder. Alle idrætsudøvere er vigtige for landet, disse skaber glæde og stolthed.

Men vi kan ikke komme uden om at skulle øge antallet af nationale turneringer hvis interessen for idrætten skal øges og hvis vores idrætsudøvere skal blive endnu bedre.

Dette vil koste mange penge. Grønlands Idrætsforbund mener at dette mindst vil komme til at koste 3,5 mio. kr., og de har ikke selv midler til at dække sådan en omkostning. Derfor ønsker jeg at få oplyst, hvilke partier der er parate til at bevilge mindst 3,5 mio. kr.

Jeg ønsker held og lykke til alle idrætsfolk og gid de må opnå store resultater.

Jeg ønsker jeg en god og livlig debat